

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om ændring af lov om gældssanering af statsgaranterede studielån. (Indførelse af ankenævn m.v.).
(Fremsat 13/12 84).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 4 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 58:

Forslag til folketingsbeslutning om gældssanering for nyuddannede.
Af Alice Faber (SF) m.fl.
(Fremsat 13/12 84).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

(Tilråb og nedkastning af papir fra tilhørerpladserne).

Formanden:

Må vi få ro på tilhørerpladserne! Vær så venlig at forlade tilhørerpladserne!

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Da de to forslag behandles samtidig, vil jeg til indledning sige lidt om det beslutningsforslag, der er fremsat af socialistisk folkeparti.

Som forslagsstillerne selv gør opmærksom på, er det en genfremsættelse af et forslag, der blev fremsat i november 1980, men dengang eksisterede gældssaneringsloven ikke. Forslaget til den eksisterende gældssaneringslov blev først fremsat i foråret 1982, og der-

for kan det næppe undre nogen, at jeg ikke kan gå ind for SFs beslutningsforslag. Det er ikke, fordi jeg gerne vil være uenig med SF, men jeg finder ikke, at forslaget er anbefalelsesværdigt. Det er dyrt, og hvis jeg havde pengene, mener jeg de burde bruges på en anden måde.

Ifølge punkt 1 konverteres halvdelen af den studiegæld, som efter gældende ordning er rentetilskudsberettiget, til rentefrie statslån. Efter gældende ordning får låntager et rentetilskud, som i de fleste tilfælde svarer til renten af den tilskudsberettigede gæld. Statens udgifter hertil ligger som bekendt mellem 120 og 145 mill. kr. årligt. Efter SFs forslag konverteres halvdelen af den føromtalt tilskudsberettigede studiegæld i banker og sparekasser til et rentefrit statslån, det vil sige, at låntager ikke skal betale rente af denne del af sin studiegæld. Statens udgift til statslån er af SF beregnet til at udgøre maksimalt 500 mill. kr. i det første år, og for alle disse penge tilvejebringes der altså kun rentefritagelse for halvdelen af den gæld, som efter gældende ordning gøres så godt som rentefri via rentetilskuddet.

Endvidere tager SFs forslag kun sigte på nyuddannede. Jeg erkender, at de nyuddannede nok har de største gældsbyrder, men der findes desværre også adskillige låntagere med en stor studiegæld blandt de ikke-nyuddannede, ikke mindst hos de låntagere, som på grund af misligholdelse har fået deres gæld indfriet af staten og overført til Hypotekbanken. Jeg finder derfor den gældende ordning, som udelukkende bygger på gældens størrelse i forhold til årsindkomsten uden hensyn til, om den pågældende er nyuddannet eller ej, betydelig mere tilfredsstillende.

Jeg mener ikke, SF helt har gennemtænkt forslaget punkt 2, som genindfører rentefrie statslån til afløsning af de statsgaranterede studielån. Siden SF fremsatte dette forslag i 1980 – for det er som bekendt en genfremsættelse – er de rentelette statslån jo blevet indført som en del af den trangsbestemte støtte. Men hvem vil søge disse rentelette statslån, når man uden hensyn til trang kan få støtterammen udfyldt med rentefrie statslån? SFs forslag vil med andre ord medføre, at støtten for fremtiden sammensættes af trangsbestemte stipendier og ikke-trangsbestemte, rentefrie statslån, og det vil medføre